

Službeni list

Europske unije

C 381

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

22. listopada 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 381/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 381/02	Predmet C-256/18 P: Žalba koju je 9. travnja 2018. podnio Massimo Campailla protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2018. u predmetu T-759/16, Campailla protiv Europske unije . . .	2
2018/C 381/03	Predmet C-452/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Španjolska) – XZ protiv Ibercaja Banco, S.A.	2
2018/C 381/04	Predmet C-453/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia Vigo (Španjolska) – Bondora AS protiv Carlosa V. C.	3
2018/C 381/05	Predmet C-460/18 P: Žalba koju je 12. srpnja 2018. podnio HK protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 3. svibnja 2018. u predmetu T-574/16, HK protiv Komisije	4
2018/C 381/06	Predmet C-468/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. srpnja 2018. uputila Judecătoria Constanța (Rumunjska) – R protiv P-a	5
2018/C 381/07	Predmet C-480/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2018. uputila Augstākā tiesa (Latvija) – AS „PrivatBank”	5

HR

2018/C 381/08	Predmet C-489/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. srpnja 2018. uputio Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Farmland Kft. protiv Földművelésügyi Miniszter . .	6
2018/C 381/09	Predmet C-492/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv TC	7
2018/C 381/10	Predmet C-494/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španjolska) – Bondora AS protiv XY	8
2018/C 381/11	Predmet C-496/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft. i dr. protiv Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	9
2018/C 381/12	Predmet C-497/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Budapesti Közlekedési Zrt. protiv Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság	10
2018/C 381/13	Predmet C-499/18 P: Žalba koju je 27. srpnja 2018. podnio Bayer CropScience AG protiv presude Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav) od 17. svibnja 2018. u predmetu T-429/13: Bayer CropScience AG protiv Europske komisije	12
2018/C 381/14	Predmet C-500/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Tribunalul Specializat Cluj (Rumunjska) – AU protiv Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București	13
2018/C 381/15	Predmet C-503/18 P: Žalba koju je 26. srpnja 2018. podnijela Inge Barnett protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 16. svibnja 2018. u predmetu T-23/17, Barnett protiv Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO)	14
2018/C 381/16	Predmet C-525/18 P: Žalba koju je 9. kolovoza 2018. podnijela Marion Le Pen protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. lipnja 2018. u predmetu T-86/17, Le Pen protiv Europskog parlamenta . .	15
2018/C 381/17	Predmet C-526/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2018. uputio Förvaltningsrätten i Göteborg (Švedska) – AA protiv Migrationsverket	16
2018/C 381/18	Predmet C-549/18: Tužba podnesena 27. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Rumunjske . .	17
2018/C 381/19	Predmet C-556/18: Tužba podnesena 30. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske	18

Opći sud

2018/C 381/20	Predmet T-14/16: Presuda Općeg suda od 11. rujna 2018. – Apimab Laboratoires i dr. protiv Komisije („Zaštita potrošača — Određivanje najviših dopuštenih količina policikličkih aromatskih ugljikovodika u dodacima prehrani — Uredba (EEZ) br. 315/93 — Analiza rizika — Uredba (EZ) br. 178/2002 — Očita pogreška u ocjeni — Proporcionalnost — Načelo nediskriminacije”)	19
2018/C 381/21	Predmet T-613/16: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – PH protiv Komisije („Javna služba — Postupak zapošljavanja — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AST-SC/03/15 — Odluka o isključenju kandidata iz natječaja — Obiteljska veza s članom povjerenstva za odabir — Jednako postupanje”)	19
2018/C 381/22	Predmet T-654/16: Presuda Općeg suda od 11. rujna 2018. – Foshan Lihua Ceramic protiv Komisije („Damping — Uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Članak 11. stavci 3. i 5. i članak 17. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (koji je postao članak 11. stavci 3. i 5. i članak 17. Uredbe (EU) 2016/1036) — Odbijanje zahtjeva za djelomičnu privremenu reviziju ograničenu na damping konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 917/2011 — Trajno promijenjene okolnosti — Odabir uzorka — Pojedinačno ispitivanje — Nepostojanje suradnje u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja konačnih mjera”)	20

2018/C 381/23	Predmet T-788/16: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – De Geoffroy i dr. protiv Parlamenta („Javna služba — Dužnosnici — Dopusti — Donošenje novih smjernica Parlamenta u vezi s upravljanjem dopustima — Pojedinačne odluke donesene primjenom novih smjernica u službama usmenog prevođenja — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Interes službe — Prigovor nezakonitosti”)	21
2018/C 381/24	Predmet T-905/16: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Chefaro Ireland protiv EUIPO-a – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig NUIT PRECIEUSE — Raniji nacionalni verbalni žig EAU PRECIEUSE — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)	21
2018/C 381/25	Predmet T-55/17: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Healy protiv Komisije („Javna služba — Ugovorno osoblje — Postupak zapošljavanja — Interni natječaj — Sastavljanje rezervne liste radi zapošljavanja asistencata — Uvjet sudjelovanja vezan za radni staž u Komisiji — Uskraćivanje sudjelovanja u testiranjima na natječaju”)	22
2018/C 381/26	Predmet T-112/17: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Pelikan protiv EUIPO-a – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije NEW ORLEANS PELICANS — Raniji verbalni žigovi Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig Pelikan — Članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)	23
2018/C 381/27	Predmet T-584/17: Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Primart protiv EUIPO-a – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije PRIMART Marek Łukasiewicz — Raniji nacionalni verbalni žigovi PRIMA — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	23
2018/C 381/28	Predmet T-180/14: Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2018. – Front Polisario protiv Vijeća („Tužba za poništenje — Sporazum o partnerstvu između Unije i Kraljevine Maroko u sektoru ribarstva — Protokol kojim se utvrđuju ribolovne mogućnosti predviđene tim sporazumom — Akt sklapanja — Primjenjivost navedenog sporazuma i protokola na državno područje Zapadne Sahare i njemu pripadajuće vode — Izostanak aktivne procesne legitimacije — Nedopuštenost”)	24
2018/C 381/29	Predmet T-101/17: Rješenje Općeg suda od 27. srpnja 2018. – Apple Distribution International protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)	25
2018/C 381/30	Predmet T-251/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. kolovoza 2018. – IFSUA protiv Vijeća („Privremena pravna zaštita — Ribolovne mogućnosti za određene riblje stoke — Mjere povezane s ribolovom lubina — Zabrana ulova u okviru rekreacijskog ribolova — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	26
2018/C 381/31	Predmet T-417/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. srpnja 2018. – CdT protiv EUIPO-a „Privremena pravna zaštita — Institucionalno pravo — Prevoditeljske usluge potrebne za funkcioniranje EUIPO-a — Korištenje vanjskih pružatelja usluga — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”	26
2018/C 381/32	Predmet T-485/18: Tužba podnesena 9. kolovoza 2018. – Compañía de Tranvías de la Coruña protiv Komisije	27
2018/C 381/33	Predmet T-486/18: Tužba podnesena 15. kolovoza 2018. – Danske Slagtermestre protiv Europske komisije	28
2018/C 381/34	Predmet T-494/18: Tužba podnesena 17. kolovoza 2018. – PO protiv ESVD-a	29

2018/C 381/35	Predmet T-527/18: Tužba podnesena 6. rujna 2018. – K.A. Schmearsal Holding protiv EUIPO-a – Tecnium (tec.nicum)	30
2018/C 381/36	Predmet T-715/15: Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	31
2018/C 381/37	Predmet T-773/15: Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)	31
2018/C 381/38	Predmet T-72/16: Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	31
2018/C 381/39	Predmet T-288/17: Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – Sky protiv EUIPO-a – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	31

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2018/C 381/01)

Posljednja objava

SL C 373, 15.10.2018.

Prethodne objave

SL C 364, 8.10.2018.

SL C 352, 1.10.2018.

SL C 341, 24.9.2018.

SL C 328, 17.9.2018.

SL C 319, 10.9.2018.

SL C 311, 3.9.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 9. travnja 2018. podnio Massimo Campailla protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 23. siječnja 2018. u predmetu T-759/16, Campailla protiv Europske unije

(Predmet C-256/18 P)

(2018/C 381/02)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Žalitelj:* Massimo Campailla (zastupnik: F. Rollinger, odvjetnik)*Druga stranka u postupku:* Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije

Rješenjem od 7. kolovoza 2018. Sud (sedmo vijeće) odbio je žalbu kao, djelomično, očito neosnovanu i, djelomično, očito bespredmetnu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel (Španjolska) – XZ protiv Ibercaja Banco, S.A.

(Predmet C-452/18)

(2018/C 381/03)

*Jezik postupka: španjolski***Sud koji je uputio zahtjev***Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Teruel***Stranke glavnog postupka***Tužitelj:* XZ*Tuženik:* Ibercaja Banco, S.A.**Prethodna pitanja**

1. Treba li se načelo neobvezatnosti ništavih odredbi (članak 6. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993.) ⁽¹⁾ proširiti i na kasnije ugovore i pravne poslove na temelju tih odredbi, kao što je to ugovor o obnovi?

Može li se, s obzirom na to da apsolutna ništavost podrazumijeva da ta odredba nikada nije postojala u pravno-gospodarskom životu ugovora, zaključiti da kasniji pravni akti i njihovi učinci na temelju te odredbe, odnosno ugovor o obnovi, također prestaju biti dio pravne stvarnosti te da se trebaju smatrati nepostojećima i ništavima?

2. Mogu li isprave, kojima se mijenjaju odnosno usuglašavaju odredbe o kojima se nije pregovaralo, a za koje je moguće da ne bi prošle provjere nepoštenosti i transparentnosti, imati prirodu općih ugovornih uvjeta za potrebe članka 3. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., pri čemu se na njih primjenjuju isti razlozi za ništavost kao i na izvorne isprave koje su bile predmet obnove ili usuglašavanja?
3. Treba li odricanje od sudske tužbe sadržano u ugovoru o obnovi također biti ništavo ako u ugovorima koje su potpisali potrošači nije navedeno da se radi o ništavoj odredbi i ako nije naveden novčani iznos na čiju isplatu imaju pravo na ime povrata plaćenih kamata zbog prvotnog uvrštenja „odredbi o najnižoj kamatnoj stopi”?

Stoga se smatra da se klijent slaže s odricanjem od podnošenja tužbe, a da ga banka nije obavijestila čega se odriče ni kojeg se novčanog iznosa odriče.

4. Ako se analizom ugovora o obnovi na temelju sudske prakse Suda i članka 3. stavka 1. i članka 4. stavka 2. Direktive [93/13], ponovno utvrdi nedostatak transparentnosti i nove odredbe o najnižoj kamatnoj stopi, zato što banka ponovno nije ispunila kriterije transparentnosti utvrđene u [presudi Vrhovnog suda] od 9. svibnja 2013. i zato što klijente nije obavijestila o stvarnom financijskom trošku koji ta odredba predstavlja u njihovom zajmu na način da su mogli biti upoznati s kamatnom stopom (i iznosom koji iz nje proizlazi) koju trebaju platiti u slučaju primjene nove odredbe o najnižoj kamatnoj stopi i s kamatnom stopom (i iznosom koji iz nje proizlazi) koju trebaju platiti u slučaju neprimjene odredbe o najnižoj kamatnoj stopi i primjene kamatne stope ugovorene u hipotekarnom zajmu bez ograničavanja na nižu kamatnu stopu.

Drugim riječima, je li financijska institucija izdavanjem isprave nazvane ispravom o obnovi zbog „odredbi o najnižoj kamatnoj stopi” trebala provesti provjere transparentnosti navedene u članku 3. stavku 1. i članku 4. stavku 2. Direktive [93/13] i obavijestiti potrošače o iznosima za koje su bili oštećeni primjenom „odredbi o najnižoj kamatnoj stopi” kao i o kamatnoj stopi koja se primjenjuje u slučaju nepostojanja tih odredbi te ako je to propustila učiniti, je li to razlog za ništavost tih isprava?

5. Mogu li se odredbe o poduzimanju sudske tužbe iz općih uvjeta sadržanih u ugovoru o obnovi smatrati nepoštenom odredbom zbog njihova sadržaja u okviru članka 3. stavka 1., u vezi s prilogom o nepoštenim odredbama i, konkretno, stavkom (q) tog priloga (nepoštene su odredbe one odredbe čiji su predmet isključenje ili ometanje prava potrošača na poduzimanje sudske tužbe ili provođenja svakog drugog pravnog lijeka), s obzirom na to da ograničavaju pravo potrošača na ostvarivanje prava koja mogu nastati ili pojaviti se nakon potpisivanja ugovora, kao što se to dogodilo s mogućnošću potraživanja povrata ukupnog iznosa plaćenih kamata (na temelju presude Suda od 21. prosinca 2016. ⁽²⁾)?”

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ Presuda od 21. prosinca 2016., Gutiérrez Naranjo i dr. (C-154/15, C-307/15 i C-308/15, EU:C:2016:980)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia Vigo
(Španjolska) – Bondora AS protiv Carlos V. C.**

(Predmet C-453/18)

(2018/C 381/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia Vigo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bondora AS

Tuženik: Carlos V. C.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾, i sudsku praksu koja je tumači, tumačiti na način da se navedenom članku direktive protivi nacionalno pravilo, poput onoga iz dvadeset treće završne odredbe [točke 2.] Leya 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil (Zakon 1/2000 od 7. siječnja o parničnom postupku), koje određuje da u okviru zahtjeva za europski platni nalog nije potrebno priložiti nikakvu dokumentaciju te da će ona, ako bude priložena, biti proglašena nedopuštenom?
2. Treba li članak 7. stavak 2. točku (e) Uredbe br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. ⁽²⁾, tumačiti na način da navedena odredba ne sprječava [sud] da od društva vjerovnika zahtijeva podnošenje dokumentacije na kojoj temelji svoj zahtjev koji proizlazi iz potrošačkog kredita sklopljenog između prodavatelja robe ili pružatelja usluge i potrošača ako sud smatra da je ispitivanje tih dokumenata neophodno radi ocjene eventualnog postojanja nepoštenih ugovornih odredbi u ugovoru sklopljenom među strankama i tako postupi u skladu s odredbama Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima i sudskom praksom koja je tumači?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog (SL 2006., L 399, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 94.)

Žalba koju je 12. srpnja 2018. podnio HK protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 3. svibnja 2018. u predmetu T-574/16, HK protiv Komisije

(Predmet C-460/18 P)

(2018/C 381/05)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: HK (zastupnici: A. Champetier, S. Rodrigues, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Vijeće Europske unije

Zahtjevi

- utvrditi da je žalba dopuštena i osnovana;
- ukinuti presudu Općeg suda od 3. svibnja 2018. (predmet T-574/16);
- konačno odlučiti u predmetu prihvatanjem tužiteljevih zahtjeva iznesenih u prvostupanjskom postupku, uključujući nalog tuženiku za snošenje troškova, ili, podredno
- vratiti predmet Općem sudu radi ponovnog odlučivanja, s time da se o troškovima žalbenog postupka odluči sukladno članku 184. Poslovnika Suda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe dva žalbena razloga. Prvi se temelji na povredi članka 17. stavka 1. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju, zbog povremeno dvosmislene, neusklađene i proturječne naravi obrazloženja. Drugi žalbeni razlog se temelji na povredi načela nediskriminacije i na nedostatnom obrazloženju.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. srpnja 2018. uputila Judecătoria Constanța (Rumunjska) – R protiv P-a**(Predmet C-468/18)**

(2018/C 381/06)

*Jezik postupka: rumunjski***Sud koji je uputio zahtjev**

Judecătoria Constanța

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R

Tuženik: P

Prethodna pitanja

1. Kada se pred sudom države članice vodi postupak u vezi s predmetom koji sadrži tri tužbena zahtjeva, to jest zahtjev za prestanak bračne veze između roditelja maloljetnog djeteta, zahtjev za dodjelu roditeljske skrbi nad tim djetetom i zahtjev za utvrđivanje obveze uzdržavanja samog djeteta, mogu li se odredbe članka 3. točke (a), članka 3. točke (d) i članka 5. Uredbe br. 4/2009 ⁽¹⁾ tumačiti na način da sud koji provodi postupak razvoda, koji je istodobno sud nadležan na temelju mjesta uobičajenog boravišta tuženika i sud pred kojim se tuženik upustio u postupak, može odlučivati o zahtjevu koji se odnosi na obvezu uzdržavanja djeteta bez obzira na to što se proglasio nenadležnim za donošenje odluke o roditeljskoj skrbi nad tim djetetom, ili pak o zahtjevu koji se odnosi na obvezu uzdržavanja može odlučivati isključivo sud nadležan za odlučivanje u predmetu roditeljske skrbi nad djetetom?
2. U istoj situaciji, vezano za nadležnost nacionalnog suda, ostaje li zahtjev koji se odnosi na obvezu uzdržavanja djeteta spoređan u odnosu na postupak o roditeljskoj odgovornosti u smislu članka 3. točke (d) navedene uredbe?
3. U slučaju da je odgovor na drugo pitanje negativan, je li u najboljem interesu djeteta da sud države članice, nadležan na temelju članka 3. točke (a) Uredbe (EZ) br. 4/2009, odlučuje o zahtjevu koji se odnosi na obvezu roditelja da uzdržava maloljetno dijete rođeno u braku čiji se prestanak traži, uzimajući u obzir da se navedeni sud proglasio nenadležnim za donošenje odluke o roditeljskoj skrbi, pravomoćno utvrđujući da nisu zadovoljeni uvjeti iz članka 12. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja (SL L 7, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 5., str. 138. i ispravak SL 2013., L 281, str. 29.)

⁽²⁾ SL 2003., L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2018. uputila Augstākā tiesa (Latvija) – AS „PrivatBank”**(Predmet C-480/18)**

(2018/C 381/07)

*Jezik postupka: latvijski***Sud koji je uputio zahtjev**

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: AS „PrivatBank”

Druga stranka u postupku: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalno pravilo – prema kojem je [latvijski] Odbor [za financijska tržišta i tržišta kapitala] nadležan za ispitivanje pritužbi korisnika platnih usluga, uključujući one koje nisu izvršene u eurima ili u nacionalnoj valuti države članice, te, posljedično, za ocjenjivanje povreda Zakona [o platnim uslugama i elektroničkom novcu] i izricanje kazni – u skladu s člankom 2. stavkom 2. Direktive ⁽¹⁾ [2007/64/EZ]?
2. Treba li članak 20. stavke 1. i 5. i članak 21. stavak 2. Direktive tumačiti na način da te odredbe predviđaju mogućnost da nadležno tijelo provodi nadzor i izriče kazne i u pogledu platnih usluga koje nisu izvršene u eurima ili u valuti države članice izvan europodručja?
3. Je li nadležno tijelo ovlašteno, za potrebe nadzornih funkcija predviđenih člancima 20. i 21. Direktive, ili za potrebe žalbenih postupaka predviđenih člancima 80. i 82. Direktive, rješavati sporove između platitelja i pružatelja platnih usluga proizišle iz pravnih odnosa na koje upućuje članak 75. Direktive te utvrđivati tko je odgovoran za neizvršenje ili pogrešno izvršenje transakcije?
4. Treba li nadležno tijelo, prilikom obavljanja nadzornih funkcija predviđenih člancima 20. i 21. Direktive ili provođenja žalbenih postupaka predviđenih člancima 80. do 82. Direktive, uzeti u obzir arbitražnu odluku kojom se rješava spor između pružatelja i korisnika platnih usluga?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL 2007., L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. srpnja 2018. uputio Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Farmland Kft. protiv Földművelésügyi Miniszter

(Predmet C-489/18)

(2018/C 381/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Farmland Kft.

Tuženik: Földművelésügyi Miniszter

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije propis utvrđen (i) 22/2010. (III. 16.) FVM rendelet (Rješenje br. 22/2010 ministra poljoprivrede i ruralnog razvoja od 16. ožujka 2010.), (ii) 34/2010. (IV. 9.) FVM rendelet (Rješenje br. 34/2010 ministra poljoprivrede i ruralnog razvoja od 9. travnja 2010.), (iii) 25/2011. (IV. 7.) VM rendelet (Rješenje br. 25/2011 ministra ruralnog razvoja od 7. travnja 2011.) i (iv) 22/2011. (III. 25.) VM rendelet (Rješenje br. 22/2011 ministra ruralnog razvoja od 25. ožujka 2011.) kojim se propisuje da se poljoprivrednikov zahtjev za potporu odbija samo na temelju skupa kriterija koji se odnose na pojam „zakoniti uporabitelj zemljišta”, a koji su propisani nacionalnim pravom, kao i zbog nepodnošenja potvrde o „uporabi zemljišta”, koja proizlazi iz navedenih kriterija, a kada u svemu ostalom proizvođač iz Unije ispunjava druge kriterije u vezi sa zahtjevom za potporu i može dokazati da je raspolagao prijavljenim površinama, odnosno da je njima upravljao i da ih je iskorištavao?

2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, zahtijeva li se pravom Unije da nacionalno tijelo za plaćanje prilikom ocjenjivanja zahtjeva za potporu uzima u obzir i druge dokaze kojima se potvrđuje činjenica, kao što je to propisano člankom 124. Uredbe Vijeća br. 73/2009/EZ ⁽¹⁾, da su prijavljene površine „na raspolaganju [poljoprivrednika]”?
3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, koje su pravne posljedice s obzirom na pravo Unije, odnosno na koji način valja tumačiti odnosno ocijeniti u jedinstvenom zahtjevu „izjav[u] poljoprivrednika da je upoznat s uvjetima koji se odnose na dotične programe potpore”, koja se zahtijeva člankom 12. stavkom 1. točkom (e) Uredbe Komisije br. 1122/2009 ⁽²⁾, imajući u vidu posebnu nacionalnu ograničavajuću odredbu, kao što je to ona koja se odnosi na skup kriterija u vezi s pojmom „zakoniti uporabitelj zemljišta”?
4. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, koje su pravne posljedice s obzirom na pravo Unije, odnosno na koji način valja tumačiti odnosno ocijeniti u jedinstvenom zahtjevu obvezu koju propisuje država članica kada nalaže da se podnese izjava o poštovanju svih kriterija koji se odnose na pojam „zakoniti uporabitelj zemljišta” odnosno izjava o ispunjenju upravnih pretpostavki povezanih s tom posebnom nacionalnom ograničavajućom odredbom?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 20., str. 231. i ispravak SL 2013., L 246, str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Openbaar Ministerie protiv TC**

(Predmet C-492/18)

(2018/C 381/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženik: TC

Prethodno pitanje

Je li održavanje na snazi istražnog zatvora radi predaje tražene osobe kod koje postoji opasnost od bijega nakon isteka razdoblja od 90 dana počevši od njezina uhićenja, protivno članku 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako:

- je država članica izvršenja prenijela članak 17. Okvirne odluke 2002/584/PUP ⁽¹⁾ na način da istražni zatvor radi predaje tražene osobe uvijek mora biti ukinut čim protekne rok od 90 dana određen radi donošenja konačne odluke u vezi s izvršenjem europskog uhiđbenog naloga, i ako

- su pravosudna tijela te države članice nacionalno zakonodavstvo tumačila na način da se rok za donošenje odluke prekida čim pravosudno tijelo izvršenja odluči uputiti Sudu zahtjev za prethodnu odluku ili pričekati odgovor na zahtjev za prethodnu odluku koji je podnijelo neko drugo pravosudno tijelo izvršenja, ili pak odgoditi odluku o predaji zbog stvarne opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja u državi članici izdavateljici?

⁽¹⁾ Okvirna odluka 2002/584/PUP Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2018. uputio Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španjolska) – Bondora AS protiv XY

(Predmet C-494/18)

(2018/C 381/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bondora AS

Tuženik: XY

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 38. Povelje, člankom 6. stavkom 1. [UEU-a] te s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. Direktive [93/13] ⁽¹⁾ nacionalna odredba kao što je to 23. završna odredba stavak 4. Ley de Enjuiciamiento civil (Zakonik o građanskom postupku) kojom se ne dopušta podnošenje ugovora odnosno specifikacije iznosa duga kao ni zahtijevanje njihova predočenja, a potraživanje je usmjereno protiv potrošača pri čemu postoje naznake da se iznosi koji se zahtijevaju temelje na nepoštenim odredbama?
2. Je li u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (d) Uredbe br. 1896/2006 ⁽²⁾ poziv tužitelju da u okviru potraživanja protiv potrošača u točki 11. obrasca A navede specifikaciju duga koji potražuje? Usto, je li u skladu s tom odredbom zahtjev da se u istoj točki 11. tog obrasca navede, osim glavnog predmeta ugovora, sadržaj odredaba ugovora na kojima se temelje potraživanja protiv potrošača kako bi se ocijenila njihova nepoštenost?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, omogućava li sadašnja verzija Uredbe br. 1896/2006 provjeru po službenoj dužnosti prije izdavanja europskog platnog naloga sadržava li ugovor sklopljen s potrošačem nepoštene odredbe i, u slučaju potvrdnog odgovora, na temelju koje odredbe bi to bilo moguće?

4. U slučaju da sadašnja verzija Uredbe br. 1896/2006 ne omogućava nadzor po službenoj dužnosti prije izdavanja europskog platnog naloga postojanja nepoštenih odredaba, od Suda se traži odluka o valjanosti navedene uredbe s obzirom na članak 38. Povelje i članak 6. stavak 1. [UEU-a].

- (¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog (SL 2006., L 399, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 94.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft. i dr. protiv Közbesszerzési
Hatóság Közbesszerzési Döntőbizottság**

(Predmet C-496/18)

(2018/C 381/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasúttervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Tuženik: Közbesszerzési Hatóság Közbesszerzési Döntőbizottság

Druga stranka u postupku: Közbesszerzési Hatóság Elnöke

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 41. stavak 1. i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uvodne izjave 2., 25., 27. i 36. Direktive 2007/66/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, članak 1. stavke 1. i 3. Direktive 92/13/EEZ (²) Vijeća od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru te, u tom okviru, načelo pravne sigurnosti kao opće načelo prava Unije i zahtjev da se u području javne nabave raspolaže djelotvornim i brzim pravnim sredstvom protiv odluka javnih naručitelja, tumačiti na način da im se protivi propis države članice kojim se u pogledu ugovora o javnoj nabavi sklopljenog prije stupanja na snagu tog propisa daje opća ovlast nadležnom (nadzornom) tijelu koje se uspostavlja tim propisom da u roku propisanom tim novim propisom, a nakon isteka prekluzivnih rokova utvrđenih ranijim nacionalnim propisom u pogledu istraga povreda propisa o javnoj nabavi počinjenih prije stupanja na snagu tog novog propisa, pokrene istragu o povredi propisa o javnoj nabavi, donese odluku o meritumu i posljedično utvrdi počinjenje povrede, izrekne kaznu na temelju propisa o javnoj nabavi te na toj osnovi poništi ugovor i primijeni posljedice poništenja ugovora?
2. Mogu li se odredbe i načela na koja se upućuje u prvom pitanju primjenjivati ne samo na učinkovito ostvarivanje (subjektivnog i osobnog) prava na pravno sredstvo osoba zainteresiranih za dodjelu ugovora o javnoj nabavi, nego i na pravo pokretanja i vođenja postupka (nadzornih) tijela uspostavljenih pravom države članice, čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi?

3. Proizlazi li iz članka 99. stavaka 1. i 2. Direktive 2014/25/EU ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ ⁽⁴⁾ da se radi zaštite financijskih interesa Unije u području javne nabave može donošenjem novog zakonodavnog propisa u skladu s nacionalnim pravom dati opće ovlaštenje (nadzornim) tijelima, čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su zakonodavstvom države članice ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi, da istražuju povrede propisa o javnoj nabavi počinjenih prije stupanja na snagu tog novog propisa te da pokreću i vode postupke povodom pravnog sredstva, unatoč tomu što su već istekli prekluzivni rokovi primjenjivi na temelju ranijih propisa?
4. Uzimajući u obzir odredbe i načela na koje se upućuje u prvom pitanju, je li pri ocjeni usklađenosti s pravom Unije nadzorne nadležnosti koja je dodijeljena (nadzornim) tijelima, kako je opisana u prvom i trećem pitanju, važno zbog kojih pravnih, normativnih, tehničkih ili organizacijskih praznina ili drugih prepreka nije istražena povreda propisa o javnoj nabavi u trenutku u kojem je do nje došlo?
5. Treba li članak 41. stavak 1. i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uvodne izjave 2., 25., 27. i 36. Direktive 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, članak 1. stavke 1. i 3. Direktive 92/13/EEZ Vijeća od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru te, u tom okviru, načelo pravne sigurnosti kao opće načelo prava Unije, zahtjev da se u području javne nabave raspolaže djelotvornim i brzim pravnim sredstvom protiv odluka javnih naručitelja i načelo proporcionalnosti tumačiti na način da čak i ako se, uzimajući u obzir ta načela, nadležnosti navedene u prva četiri pitanja mogu dodijeliti (nadzornim) tijelima, čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su pravom države članice ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi, nacionalni sud može ocijeniti primjerenost i proporcionalnost razdoblja koje je proteklo od počinjenja povrede, isteka ranijih prekluzivnih rokova i pokretanja postupka istrage povrede te na temelju toga donijeti zaključak u pogledu nevaljanosti pobijane upravne odluke odnosno u pogledu neke druge pravne posljedice utvrđene pravom države članice?

⁽¹⁾ SL 2007., L 335, str. 31; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.

⁽²⁾ SL 1992., L 76, str. 14.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 72.

⁽³⁾ Direktiva od 26. veljače 2014. (SL 2014., L 94, str. 243.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL 2004., L 134, str. 1.) SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) –
Budapesti Közlekedési Zrt. protiv Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Predmet C-497/18)

(2018/C 381/12)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Budapesti Közlekedési Zrt.

Tuženik: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Druga stranka u postupku: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 41. stavak 1. i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uvodne izjave 2., 25., 27. i 36. Direktive 2007/66/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi, članak 1. stavke 1. i 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ ⁽²⁾ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima te, u tom okviru, načelo pravne sigurnosti kao opće načelo prava Unije i zahtjev da se u području javne nabave raspolaze djelotvornim i brzim pravnim sredstvom protiv odluka javnih naručitelja, tumačiti na način da im se protivi propis države članice kojim se u pogledu ugovora o javnoj nabavi sklopljenog prije njegova stupanja na snagu daje opća ovlast njime uspostavljenom nadležnom (nadzornom) tijelu da u roku koji je u njemu predviđen, a nakon isteka prekluzivnih rokova utvrđenih ranijim nacionalnim propisom u pogledu istraga povreda propisa o javnoj nabavi počinjenih prije njegova stupanja na snagu, pokrene istragu o povredi propisa o javnoj nabavi, donese odluku o meritumu i posljedično utvrdi počinjenje povrede, izrekne kaznu na temelju propisa o javnoj nabavi te na toj osnovi poništi ugovor i primijeni posljedice poništenja ugovora?
2. Mogu li se odredbe i načela na koja se upućuje u prvom pitanju primjenjivati ne samo na učinkovito ostvarivanje (subjektivnog i osobnog) prava na pravno sredstvo osoba zainteresiranih za dodjelu ugovora o javnoj nabavi, nego i na pravo pokretanja i vođenja postupka (nadzornih) tijela uspostavljenih pravom države članice, čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi?
3. Proizlazi li iz članka 83. stavaka 1. i 2. Direktive 2014/24/EU ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ ⁽⁴⁾ da se radi zaštite financijskih interesa Unije u području javne nabave može donošenjem novog zakonodavnog propisa u skladu s nacionalnim pravom dati opće ovlaštenje (nadzornim) tijelima – čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su zakonodavstvom države članice ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi – da istražuju te povrede ako su one počinjene prije stupanja na snagu tog novog propisa te da pokreću i vode postupke povodom pravnog sredstva, unatoč tomu što su već istekli prekluzivni rokovi primjenjivi na temelju ranijih propisa?
4. Uzimajući u obzir odredbe i načela na koje se upućuje u prvom pitanju, je li pri ocjeni usklađenosti s pravom Unije nadzorne nadležnosti koja je dodijeljena (nadzornim) tijelima, kako je opisana u prvom i trećem pitanju, važno zbog kojih pravnih, normativnih, tehničkih ili organizacijskih praznina ili drugih prepreka nije istražena povreda propisa o javnoj nabavi u trenutku u kojem je do nje došlo?
5. Treba li članak 41. stavak 1. i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uvodne izjave 2., 25., 27. i 36. Direktive 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni direktiva Vijeća 89/665/EEZ i 92/13/EEZ u vezi s poboljšanjem učinkovitosti postupaka pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi i članak 1. stavke 1. i 3. Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima te, u tom okviru, načelo pravne sigurnosti kao opće načelo prava Unije, zahtjev da se u području javne nabave raspolaze djelotvornim i brzim pravnim sredstvom protiv odluka javnih naručitelja i načelo proporcionalnosti tumačiti na način da čak i ako se, uzimajući u obzir ta načela, nadležnosti navedene u prva četiri pitanja mogu dodijeliti (nadzornim) tijelima, čija je zadaća zaštita javnog interesa i koja su pravom države članice ovlaštena po službenoj dužnosti otkrivati i istraživati povrede propisa o javnoj nabavi, nacionalni sud može ocijeniti primjerenost i proporcionalnost razdoblja koje je proteklo od počinjenja povrede, isteka ranijih prekluzivnih rokova i pokretanja postupka istrage povrede te na temelju toga donijeti zaključak u pogledu nevaljanosti pobijane upravne odluke odnosno u pogledu neke druge pravne posljedice utvrđene pravom države članice?

⁽¹⁾ SL 2007., L 335, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 198.)

⁽²⁾ SL 1989., L 395, str. 33. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)

⁽³⁾ Direktiva od 26. veljače 2014. (SL 2014., L 94, str. 65.)

⁽⁴⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Žalba koju je 27. srpnja 2018. podnio Bayer CropScience AG protiv presude Općeg suda (prvo vijeće, prošireni sastav) od 17. svibnja 2018. u predmetu T-429/13: Bayer CropScience AG protiv Europske komisije

(Predmet C-499/18 P)

(2018/C 381/13)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bayer CropScience AG (zastupnici: K. Nordlander, odvjetnik, C. Zimmermann, odvjetnik, A. Robert, odvjetnik, M. Zdzieborska, *solicitor*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Association générale des producteurs de maïs et autres céréales cultivées de la sous-famille des panicoidées (AGPM), The National Farmers' Union (NFU), Association européenne pour la protection des cultures (ECPA), Rapool-Ring GmbH Qualitätsraps deutscher Züchter, European Seed Association (ESA), Agricultural Industries Confederation Ltd, Kingdom of Sweden, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Deutscher Berufs- und Erwerbsimkerbund eV, Österreichischer Erwerbsimkerbund, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life), Buglife – The Invertebrate Conservation Trust, Stichting Greenpeace Council

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-429/13.
- prihvati zahtjev podnesen u prvostupanjskom postupku i poništi Uredbu 485/2013 u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja ⁽¹⁾;
- naloži drugim strankama u postupku da snose žaliteljeve i vlastite troškove nastale u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio sljedeće pogreške koje se tiču prava:

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da se porast stupnja sigurnosti prijašnjih znanstvenih spoznaja može smatrati „novim” znanstvenim spoznajama u skladu s člankom 21. stavkom 1. Uredbe 1107/2009. ⁽²⁾

Drugi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava prilikom tumačenja članka 21. stavka 3. Uredbe 1107/2009 time što je utvrdio da EFSA nije bila obvezna temeljiti svoju procjenu rizika na službenim smjernicama koje su se primjenjivale u vrijeme ponovne procjene.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 21. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1107/2009.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što nije utvrdio odgovarajuću razinu znanstvene sigurnosti za dokazivanje navodne opasnosti potrebne za primjenu mjera opreza.

Peti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što nije primijenio standarde temeljite i točne procjene rizika koju je potrebno provesti prije donošenja mjera opreza.

Šesti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je pogrešno definirao doseg i time što nije uzео u obzir zahtjeve procjene učinka koju je potrebno provesti prije donošenja mjera opreza.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 485/2013 od 24. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011 u pogledu uvjeta za odobravanje aktivnih tvari klotianidina, tiametoksama i imidakloprida i o zabrani uporabe i prodaje sjemena tretiranog sredstvima za zaštitu bilja koja sadrže te aktivne tvari (SL 2013., L 139, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 71., str. 238.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009., L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio Tribunalul Specializat Cluj
(Rumunjska) – AU protiv Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala
București**

(Predmet C-500/18)

(2018/C 381/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AU

Tuženici: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Prethodna pitanja

1. Može/mora li nacionalni sud prilikom tumačenja pojma „mali ulagatelj” iz članka 4. stavka 1. točke 12. Direktive 2004/39/EZ ⁽¹⁾ upotrebljavati iste interpretativne kriterije kao što su oni kojima je definiran pojam potrošača u smislu članka 2. točke (b) Direktive 93/13/EEZ ⁽²⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, pod kojim se uvjetima „mali ulagatelj” u smislu Direktive 2004/39/EZ može, dakle, u sporu poput onoga u glavnom postupku, pozivati na to da ima svojstvo potrošača?
3. Konkretno, jesu li ostvarivanje velikog opsega trgovanja „malog ulagatelja” u smislu Direktive 2004/39/EZ u relativno kratkom vremenu i ulaganje velikih iznosa novca u financijske instrumente kao što su oni definirani člankom 4. stavkom 1. točkom 17. Direktive 2004/39/EZ relevantni kriteriji za ocjenu ima li „mali ulagatelj” svojstvo potrošača u smislu te direktive?
4. Može i/ili mora li nacionalni sud prilikom utvrđivanja svoje nadležnosti, s obzirom na to da, ovisno o slučaju, ima obvezu utvrđivanja utjecaja članka 17. stavka 1. točke (c) ili članka 7. točke 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽³⁾, uzeti u obzir materijalnopravnu osnovu na koju se poziva tužitelj (isključivo izvanugovornu odgovornost) kao pravno sredstvo protiv sklapanja navodno nepoštenih odredbi u smislu Direktive 93/13/EEZ, pri čemu bi se mjerodavno materijalno pravo utvrdilo u skladu s Uredbom (EZ) br. 864/2007 (Rim II) ⁽⁴⁾, ili eventualno tužiteljevo svojstvo potrošača čini irelevantnom materijalnopravnu osnovu njegova zahtjeva?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL 2004., L 145, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (Rim II) (SL 2007., L 199, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.)

Žalba koju je 26. srpnja 2018. podnijela Inge Barnett protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 16. svibnja 2018. u predmetu T-23/17, Barnett protiv Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO)

(Predmet C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Inge Barnett (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO)

Zahtjevi

Ponajprije:

- ukinuti presudu Općeg suda od 16. svibnja 2018., Barnett/EGSO, T-23/17, EU:T:2018:271;
- poništiti odluku EGSO-a od 21. ožujka 2016. usvojenu radi izvršenja presude od 22. rujna 2015., Barnett/EGSO, F-20/14, EU:F:2015:107;
- naložiti EGSO-u snošenje troškova.

Podredno:

- ukinuti presudu Općeg suda od 16. svibnja 2018. Barnett/EGSO, T-23/17, EU:T:2018:271;
- poništiti odluku EGSO-a od 21. ožujka 2016., usvojenu radi izvršenja presude od 22. rujna 2015. Barnett/EGSO, F-20/14, EU:F:2015/107;
- naložiti EGSO-u da tužitelju isplati iznos od 207 994,14 eura na ime pretrpljene imovinske štete, uvećan za zatezne kamate počevši od dana dospijeca dugovanih iznosa, po stopi koju određuje Europska središnja banka (ESB) za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za tri i pol boda, te paušalni iznos od 25 000 eura na ime neimovinske štete koju je pretrpjela;
- naložiti EGSO-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Tužiteljica tvrdi da je Opći sud počinio više pogrešaka koje se tiču prava smatrajući da je EGSO mogao, prilikom izvršenja presude Službeničkog suda, samo ponovno ispitati žaliteljčinu kandidaturu u pogledu navodnog interesa službe koji je bio prepoznat tri godine nakon donošenja prvu odluke o obijanju njezine kandidature te nije bio poznat strankama do 21. ožujka 2016. Taj navodni interes službe koji eliminira žaliteljicu s popisa uspješnih kandidata jer je bila neophodna za dobro funkcioniranje službe, nema veze s primjenjivim općim provedbenim odredbama EGSO-a. Osim toga, na taj se navodni interes službe pozvalo bez savjetovanja s zajedničkim odborom. Taj je zajednički odbor još 2013. upozorio da će se u slučaju odustanka jednog od dva korisnika mjere, predložiti dodjeljivanje te prednosti žaliteljici, uzimajući u obzir interes službe.

Tužiteljica također tvrdi da je Opći sud povrijedio pravomoćnost presude Službeničkog suda.

Konačno, pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava na način da je Opći sud smatrao, unatoč prestanku pravne osnove koja je neophodna za donošenje pobijane odluke, da je EGSO ostao nadležan za donošenje odluke kao odgovor na žaliteljinu kandidaturu. Kao odgovor na taj tužbeni razlog, Opći je sud osim toga iskrivio argumente koji su istaknuti u prilog tužiteljinu prigovoru nenadležnosti.

Žalba koju je 9. kolovoza 2018. podnijela Marion Le Pen protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 19. lipnja 2018. u predmetu T-86/17, Le Pen protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žaliteljica: Marion Le Pen (zastupnik: R. Bosselut, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Zahtjevi

— ukinuti presudu koju je 19. lipnja 2018. donijelo šesto vijeće Općeg suda u predmetu T-86/17.

Stoga:

- Poništiti odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta od 5. prosinca 2016. donesenu primjenom članka 68. Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o provedbenim mjerama Statuta zastupnika u Europskom parlamentu” kako je izmijenjena, kojom se utvrđuje dug u iznosu od 298 497,87 €;
- Poništiti obavijest o terećenju br. 2016-1560 koja je dostavljena 6. prosinca 2016. kojom se žaliteljicu obavještava da je utvrđen njezin dug nakon odluke glavnog tajnika od 5. prosinca 2016. koja se odnosi na povrat pogrešno plaćenih iznosa na ime parlamentarne pomoći, primjenom članka 68. MAS-a i članaka 78., 79. i 80. RF-a;
- Temeljem prava odlučiti o iznosu koji će se dosuditi žaliteljici na ime naknade njezine neimovinske štete koja proizlazi iz neutemeljenih optužbi iznesenih bez provođenja istrage, štete nanesene njezinom ugledu, kao i značajnih problema koje je pobijana odluka prouzročila u njezinom osobnom i političkom životu;
- Temeljem prava odlučiti o iznosu koji će se dosuditi žaliteljici na ime troškova postupka;
- Naložiti Parlamentu snošenje ukupnih troškova;
- Prije donošenja odluke: naložiti Parlamentu da dostavi upravni spis CG, popis njenih ulazaka i izlazaka u sjedište Parlamenta u Strasbourgu i u Bruxellesu, anonimni dopis koji je doveo do pokretanja spornog postupka i OLAF-ov spis koji se odnosi na žaliteljicu i njezinog asistenta.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi prava Unije koju je počinio Opći sud, pogreškama koje se tiču prava i bitnim povredama pravila postupka. Žaliteljica je u potpunosti opravdala podnošenje novih dokaza tijekom postupka u ovom stupnju zbog novih činjenica. Ti dokazi predstavljaju dopunu onih koji su već podneseni glavnom tajniku Parlamenta. Opći sud raspolaže neograničenom nadležnošću koja mu nalaže da uzme u obzir te dokaze kako bi ocijenio je li parlamentarni asistent radio ili ne i prema tome osnovanost povrata neosnovano plaćenih iznosa. Osim toga, određeni od tih dokaza su bili u posjedu Parlamenta, ali su bili skriveni od žaliteljice.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi prava obrane i bitnim povredama pravila postupka koje je počinio Opći sud. Izostanak saslušanja žaliteljice od strane glavnog tajnika Parlamenta i izostanak dostave spisa predstavljaju povrede prava obrane žaliteljice, prava biti osobno saslušan prije donošenje bilo koje odluke, uključujući i upravnu, načela jednakosti oružja i pravičnog postupka, prava na nepristrani sud i zabrane uskraćivanja sudske zaštite koja proizlazi iz odredbi MAS-a, Povelje Unije o temeljnim pravima, članka 6. EKLJP-a i općih načela prava. Opći sud povrh toga nije istaknuo nedostatak obrazloženja koji pogađa odluku glavnog tajnika.

Treći žalbeni razlog temelji se na povredama prava Unije koje je počinio Opći sud, pogreškama koje se tiču prava i pogrešnoj kvalifikaciji pravne naravi činjenica, iskrivljavanju činjenica i dokaza, diskriminatornoj naravi i *fumus persecutionis*, kao i povredi načela zaštite legitimnih očekivanja i zakonitosti.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti, s obzirom da pobijana presuda odobrava ponašanje glavnog tajnika Parlamenta čiji su stvarni i konačni cilj bili naštetiti žaliteljici i njezinoj stranci.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. kolovoza 2018. uputio Förvaltningsrätten i Göteborg (Švedska) – AA protiv Migrationsverket

(Predmet C-526/18)

(2018/C 381/17)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Göteborg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AA

Tuženik: Migrationsverket

Prethodna pitanja

1. Protive li se odredbama Schengenskog sporazuma ili Zakonika o schengenskim granicama nacionalna pravila poput onih iz članka 16. Lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (Zakon (2016:752) o privremenom ograničavanju mogućnosti izdavanja boravišne dozvole u Švedskoj), koja predviđaju da se boravišna dozvola u svrhu školovanja u okviru drugog ciklusa srednjoškolskog obrazovanja može izdati državljaninu treće zemlje koji se nalazi u državi članici, iako je njegov identitet dvojben te on ne može dokazati vjerojatnost deklariranog identiteta?

2. Ako se u tom slučaju zaključi da schengenska pravna stečevina sadržava zahtjev da identitet mora biti nedvojbeno utvrđen ili da mora biti učinjen vjerojatnim, mogu li se odredbe Direktive o vraćanju ⁽¹⁾ ili nekog drugog propisa Unije tumačiti na način da dopuštaju iznimku od tog zahtjeva u pogledu identiteta?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL 2008., L 348, str. 98.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.)

Tužba podnesena 27. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Rumunjske

(Predmet C-549/18)

(2018/C 381/18)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon, agenti)

Tuženik: Rumunjska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da je time što do 26. lipnja 2017. nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom 2015/849/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ ⁽¹⁾ ili, u svakom slučaju, time što te mjere nije priopćila Komisiji, Rumunjska povrijedila poveze koje ima na temelju članka 67. te direktive;
- Rumunjskoj naložiti da u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plati dnevnu novčanu kaznu u iznosu od 21 974,40 eura za svaki dan zakašnjenja, počevši od dana objave presude u ovom predmetu, zbog povrede obveze priopćavanja mjera za prenošenje Direktive 2015/849/EU;
- Rumunjskoj naložiti da u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plati paušalni iznos, koji se temelji na dnevnom iznosu od 6 016,80 eura pomnoženom s brojem dana koji su protekli od dana koji slijedi nakon isteka roka za provedbu utvrđenog direktivom o kojoj je riječ do dana kada Rumunjska ispuni obveze ili, ako obveze ne budu ispunjene, do dana objave presude Suda, podložno premašivanju minimalnog paušalnog iznosa od 1 887 000 eura;
- Rumunjskoj naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Na temelju članka 67. Direktive 2015/849/EU države članice bile su dužne donijeti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom do 26. lipnja 2017. Budući da joj Rumunjska nije dostavila tekst provedbenih mjera, Komisija je odlučila podnijeti tužbu Suda.
2. Svojom tužbom Komisija od Suda zahtijeva da Rumunjskoj naloži plaćanje paušalnog iznosa i novčane kazne na temelju članka 260. stavka 3. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL 2015., L 141, str. 73.

Tužba podnesena 30. kolovoza 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske**(Predmet C-556/18)**

(2018/C 381/19)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve i S. Pardo Quintillán, agenti)*Tuženik:* Kraljevina Španjolska**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi na temelju članka 258. prvog stavka UFEU-a da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 7., u vezi s člankom 13. stavkom 1., člankom 14. i člankom 15. stavkom 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike⁽¹⁾ jer nije provela informiranje i konzultiranje javnosti o preispitivanju i nadopunjavanju planova upravljanja riječnim slivovima i jer je propustila provesti, objaviti i priopćiti Komisiji preispitivanje i nadopunjavanje planova upravljanja riječnim slivovima za slivna područja Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma i El Hierro;
- naloži Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 25. Direktive 2000/60/EZ, ona je stupila na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*, odnosno 22. prosinca 2000. U skladu s člankom 13. stavkom 6. planovi upravljanja riječnim slivovima morali su se objaviti najkasnije 22. prosinca 2009., a u skladu s člankom 13. stavkom 7., valjalo ih je prvi puta preispitati i nadopuniti najkasnije 22. prosinca 2015.

Komisija smatra da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju gore navedenih odredaba Direktive 2000/60/EZ jer u roku od dva mjeseca koji je Komisija odredila u obrazloženom mišljenju od 5. listopada 2017. Kraljevina Španjolska nije provela informiranje i konzultiranje javnosti o preispitivanju i nadopunjavanju planova upravljanja riječnim slivovima te je propustila provesti, objaviti i priopćiti Komisiji preispitivanje i nadopunjavanje planova upravljanja riječnim slivovima za slivna područja Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma i El Hierro.

⁽¹⁾ SL 2000., L 327, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 48.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 11. rujna 2018. – Apimab Laboratoires i dr. protiv Komisije

(Predmet T-14/16) ⁽¹⁾

(„Zaštita potrošača — Određivanje najviših dopuštenih količina policikličkih aromatskih ugljikovodika u dodacima prehrani — Uredba (EEZ) br. 315/93 — Analiza rizika — Uredba (EZ) br. 178/2002 — Očita pogreška u ocjeni — Proporcionalnost — Načelo nediskriminacije”)

(2018/C 381/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Apimab Laboratoires (Clermont-l'Hérault, Francuska) i 7 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnik: A. de Brosses, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herbout-Borczak i C. Valero, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Uredbe Komisije (EU) 2015/1933 od 27. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1881/2006 u pogledu najvećih dopuštenih količina policikličkih aromatskih ugljikovodika u vlaknima kakaa, čipsu od banane, dodacima prehrani, sušenom začinskom bilju i sušenim začinima (SL 2015., L 282, str. 11.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Apimab Laboratoires i drugim tužiteljima čija imena su navedena u prilog se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – PH protiv Komisije

(Predmet T-613/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Postupak zapošljavanja — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AST-SC/03/15 — Odluka o isključenju kandidata iz natječaja — Obiteljska veza s članom povjerenstva za odabir — Jednako postupanje”)

(2018/C 381/21)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: PH (zastupnik: M. Cornacchia, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluke od 19. svibnja 2016. kojom se, u odgovoru na tužiteljev zahtjev za preispitivanje, potvrđuje njegovo isključenje iz natječaja EPSO/AST-SC/03/15.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *PH se nalaže snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 371, 10.10.2016. (predmet najprije upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-43/16 i prosljeđen Općem sudu Europske unije 1.9.2016).

Presuda Općeg suda od 11. rujna 2018. – Foshan Lihua Ceramic protiv Komisije

(Predmet T-654/16) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine — Članak 11. stavci 3. i 5. i članak 17. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (koji je postao članak 11. stavci 3. i 5. i članak 17. Uredbe (EU) 2016/1036) — Odbijanje zahtjeva za djelomičnu privremenu reviziju ograničenu na damping konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 917/2011 — Trajno promijenjene okolnosti — Odabir uzorka — Pojedinačno ispitivanje — Nepostojanje suradnje u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja konačnih mjera”)

(2018/C 381/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Kina) (zastupnici: B. Spinoit i D. Philippe, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky i A. Demeneix, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene odluke Komisije C(2016) 2136 od 11. srpnja 2016. kojom se odbija zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju ograničenu na dampinške aspekte s obzirom na konačne antidampinške mjere uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 917/2011 od 12. rujna 2011.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 428 od 21. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – De Geoffroy i dr. protiv Parlamenta(Predmet T-788/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Dopusti — Donošenje novih smjernica Parlamenta u vezi s upravljanjem dopustima — Pojedinačne odluke donesene primjenom novih smjernica u službama usmenog prevođenja — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Interes službe — Prigovor nezakonitosti”)

(2018/C 381/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Dominique De Geoffroy (Bruxelles, Belgija) i 14 drugih stranaka čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: u početku N. de Montigny i J.-N. Louis, zatim N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Taneva i L. Deneys, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a kojim se zahtijeva poništenje, kao prvo, smjernica Parlamenta od 21. ožujka 2016. o provedbi, za službe usmenog prevođenja, članka 4. stavka 5. internih pravila o upravljanju dopustima, kao drugo, odluke Parlamenta od 12. travnja 2016. kojom se odobrava zahtjev za dopust koji je podnijela Françoise Joostens, ali kojom se zatraženi dani dopusta uključuju u kvotu od 3,5 dana, kao treće, odluke Parlamenta od 2. lipnja 2016. kojom se odbija dopust koji je zatražila F. Joostens, i kao četvrto, odluke Parlamenta od 13. lipnja 2016. kojom se odbija dopust koji je zatražio Stéphane Grosjean.

Izreka

1. Odluka Europskog parlamenta od 13. lipnja 2016. kojom se odbija dopust koji je zatražio Stéphane Grosjean poništava se.
2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
3. Svaka stranka će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Chefaro Ireland protiv EUIPO-a – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)(Predmet T-905/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig NUIT PRECIEUSE — Raniji nacionalni verbalni žig EAU PRECIEUSE — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001]”)

(2018/C 381/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Irska) (zastupnici: P. Maeyaert i J. Muyldermans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošūtė, D. Walicka i D. Gája, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Laboratoires M&L SA (Manosque, Francuska) (zastupnik: F. Cordt, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. listopada 2016. (predmet R 2596/2015-4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Chefaro Ireland i Laboratoires M&L.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Chefaro Ireland DAC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 53, 20. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Healy protiv Komisije

(Predmet T-55/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Ugovorno osoblje — Postupak zapošljavanja — Interni natječaj — Sastavljanje rezervne liste radi zapošljavanja asistenata — Uvjet sudjelovanja vezan za radni staž u Komisiji — Uskraćivanje sudjelovanja u testiranjima na natječaju”)

(2018/C 381/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: John Morrison Healy (Celbridge, Irska) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU a i kojim se traži poništenje odluke povjerenstva za odabir na internom natječaju COM/02/AST/16 (AST 2) o odbijanju tužiteljeve prijave.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Johnu Morrisonu Healyju nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Pelikan protiv EUIPO-a – NBA Properties (NEW ORLEANS PELICANS)(Predmet T-112/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije NEW ORLEANS PELICANS — Raniji verbalni žigovi Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig Pelikan — Članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2018/C 381/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hannover, Njemačka) (zastupnik: U. Hildebrandt, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Gája i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: NBA Properties, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: u početku M. Chapple, a zatim T. Elias, barristers)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. prosinca 2017. (predmet R 408/2016-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Pelikan Vertriebsgesellschaft i NBA Properties.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 12. rujna 2018. – Primart protiv EUIPO-a – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)(Predmet T-584/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije PRIMART Marek Łukasiewicz — Raniji nacionalni verbalni žigovi PRIMA — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2018/C 381/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (Wołomin, Poljska) (zastupnik: J. Skołuda, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bolton Cile España, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. lipnja 2017. (predmet R 1933/2016-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Bolton Cile España i Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.

Rješenje Općeg suda od 19. srpnja 2018. – Front Polisario protiv Vijeća

(Predmet T-180/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Sporazum o partnerstvu između Unije i Kraljevine Maroko u sektoru ribarstva — Protokol kojim se utvrđuju ribolovne mogućnosti predviđene tim sporazumom — Akt sklapanja — Primjenjivost navedenog sporazuma i protokola na državno područje Zapadne Sahare i njemu pripadajuće vode — Izostanak aktivne procesne legitimacije — Nedopuštenost”)

(2018/C 381/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, A. de Elera-San Miguel Hurtado i A. Westerhof Löfflerová, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre i E. Paasivirta, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća 2013/785/EU od 16. prosinca 2013. o sklapanju, u ime Europske unije, Protokola između Europske unije i Kraljevine Maroka o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti i financijskog doprinosa predviđenih u Sporazumu o partnerstvu u ribarstvu između Europske unije i Kraljevine Maroka (SL 2013., L 349, str. 1.), s jedne strane, i Odluke Komisije (EU) od 12. ožujka 2018. o odobravanju, u ime Europske unije, izmjene Protokola između Europske unije i Kraljevine Maroka o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti i financijskog doprinosa predviđenih u Sporazumu o partnerstvu u ribarstvu između Europske unije i Kraljevine Maroka (SL 2018., L 69, str. 60.), s druge strane.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. *Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* će snositi, osim vlastitih, i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 184, 6. 6. 2014.

**Rješenje Općeg suda od 27. srpnja 2018. – Apple Distribution International protiv Komisije
(Predmet T-101/17) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Nepostojanje osobnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2018/C 381/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Apple Distribution International (Cork, Irska) (zastupnici: S. Schwiddessen, H. Lutz, N. Niejahr i A. Patsa, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Samnadda, G. Braun i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a a radi poništenja Odluke Komisije (EU) 2016/2042, od 1. rujna 2016. o programu potpore SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N) koji Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova (SL 2016, L 314, str. 63.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak o zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika i Filmförderungsanstalt.
3. Društvu Apple Distribution International nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije, izuzevši one koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.
4. Društvo Apple Distribution International, Komisija, Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika i Filmförderungsanstalt snosit će svaki svoje troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 121, 18. 4. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. kolovoza 2018. – IFSUA protiv Vijeća**(Predmet T-251/18 R)****(„Privremena pravna zaštita — Ribolovne mogućnosti za određene riblje stokove — Mjere povezane s ribolovom lubina — Zabrana ulova u okviru rekreacijskog ribolova — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2018/C 381/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: T. Gui Mori, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Naert i P. Plaza García, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. Morales Puerta, F. Moro i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene članka 2. stavka 2. i članka 9. stavaka 4. i 5. Uredbe Vijeća (EU) 2018/120 od 23. siječnja 2018. o utvrđivanju ribolovnih mogućnosti za 2018. za određene riblje stokove i skupine ribljih stokova koje se primjenjuju u vodama Unije te, za ribarska plovila Unije, u određenim vodama izvan Unije i o izmjeni Uredbe (EU) 2017/127 (SL 2018, L 27, str. 1.).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. srpnja 2018. – CdT protiv EUIPO-a**(Predmet T-417/18 R)****„Privremena pravna zaštita — Institucionalno pravo — Prevoditeljske usluge potrebne za funkcioniranje EUIPO-a — Korištenje vanjskih pružatelja usluga — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”**

(2018/C 381/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Prevoditeljski centar za tijela Europske unije (CdT) (zastupnici: J. Rikkert i M. M. Garnier, agenti)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: N. Bambara i D. Hanf, agents)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, odgoda izvršenja EUIPO-vih odluka o mjerama kojima se omogućuje korištenje drugih pružatelja usluga osim CdT-a za prevoditeljske usluge potrebne za funkcioniranje EUIPO-a i, s druge strane, da EUIPO-u bude naloženo da u dodatku Službenom listu Europske unije objavi obavijest o obustavi svojeg postupka javne nabave prevoditeljskih usluga te da ne potpisuje ugovore povezane s tim postupkom javne nabave.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 9. kolovoza 2018. – Compañía de Tranvías de la Coruña protiv Komisije**(Predmet T-485/18)**

(2018/C 381/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Compañía de Tranvías de la Coruña, SA (A Coruña, Španjolska) (zastupnik: J. Monrabà Bagan, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2018) 3780 *final* od 7. srpnja 2018. o pristupu dokumentima;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijana odluka ne ispunjava bitne postupovne zahtjeve.
 - u odluci se ne navodi dostatno obrazloženje o uskrati ili odobrenju djelomičnog pristupa dokumentima s obzirom na nepostojanje poveznice između dvaju postupaka koji su u tijeku pred Sudom (spojeni predmeti C-350/17 *Mobit* ⁽¹⁾ i C-351/17 *Autolinee Toscane* ⁽²⁾) i zahtjeva za pristup dokumentima.
 - dostatno obrazloženje bitan je postupovni zahtjev i Europska komisija ga uvijek mora poštovati.
 - nedostatno obrazloženje dovodi do toga da pobijana odluka nije u skladu s člankom 296. drugim stavkom UFEU-a te da je stoga treba poništiti na temelju članka 264. prvog stavka UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se podredno temelji na postojanju prevladavajućeg javnog interesa za objavu dokumenata kojima je pobijanom odlukom odbijen pristup.
 - dokumenti za koje je zatražen pristup od javnog su interesa, jer pomažu u tumačenju bitnih pitanja uredbi Unije o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika koje je već ranije primjenjivala Europska komisija.
 - stoga, čak i ako bi Sud pronašao vezu između ranije navedenih spojenih predmeta koji su u tijeku C-350/17 *Mobit* i C-351/17 *Autolinee Toscane* te zahtjeva za pristup dokumentima, članak 4. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽³⁾ u konačnici dopušta pristup dokumentima u slučaju postojanja prevladavajućeg javnog interesa.

- relevantnost dokumenata ne samo za tužitelja, nego i za svako tijelo ili zainteresiranu stranu koja primjenjuje uredbe Unije o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika, čini prevladavajući interes i stoga treba odobriti pristup dokumentima.

- (¹) Zahtjev za prethodnu odluku koji je Consiglio di Stato (Italija) uputio 12. lipnja 2017., Mobit Soc.cons. a.r.l. protiv Regione Toscana (SL 2017., C 330, str. 4.).
- (²) Zahtjev za prethodnu odluku koji je Consiglio di Stato (Italija) uputio 12. lipnja 2017. — Autolinee Toscane SpA protiv Mobit Soc. cons. a.r.l. (SL 2017., C 330, str. 5.).
- (³) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 15. kolovoza 2018. – Danske Slagtermestre protiv Europske komisije

(Predmet T-486/18)

(2018/C 381/33)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Danske Slagtermestre (Odense, Danska) (zastupnik: H. Sønderby Christensen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 19. travnja 2018. o državnoj potpori u predmetu SA.37433(2017/FC), dostavljenju pod brojem C(2018) 2259;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila načelo *audi alteram partem*.

Tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila načelo *audi alteram partem*, iz članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što društvu Danske Slagtermestre nije dala priliku da se izjasni o očitovanjima protivne stranke na temelju kojih je Komisija donijela odluku u ovom predmetu.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija bila pristrana prilikom donošenja odluke.

Tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila pravo društva Danske Slagtermestre na jednako postupanje.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je potporom dodijeljena prednost.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je potpora selektivna.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da potporu dodjeljuje država ili se ona dodjeljuje državnim sredstvima.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tome da potpora narušava tržišno natjecanje.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na tome da potpora utječe na trgovinu između država članica.

Tužitelj u prilog trećem do sedmom tužbenom razlogu među ostalim tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdila da mjerom nije dodijeljena prednost određenim poduzetnicima.

- Kao prvo, tužitelj tvrdi da je mjerom velikim klaonicama dodijeljena očita prednost, zbog toga što mjera dovodi do toga da manje klaonice plaćaju dvostruko veće troškove za zbrinjavanje otpadnih voda po životinji za klanje, u usporedbi s velikim klaonicama, koje dobavljačima mogu plaćati višu cijenu.
- Kao drugo, tužitelj tvrdi da ne postoji objektivan razlog za odobrenje smanjenja troškova zbrinjavanja otpadnih voda samo velikim klaonicama, s obzirom na to da su stvarni troškovi jednaki za male, srednje i velike klaonice, a mjera može odgovarati stvarnim troškovima samo ako se smanjenje odobri i manjim klaonicama.
- Kao treće, tužitelj tvrdi da je Komisijin test subjekta u tržišnom gospodarstvu (MEO) neprimjenjiv za potrebe ocjenjivanja je li mjerom dodijeljena prednost, jer nijedan danski poduzetnik nema pravo biti isključen od središnjeg postrojenja za pročišćavanje te zbog toga što ne postoji stvarno ili potencijalno tržište za odvodnju otpadnih voda u Danskoj.
- Kao četvrto, tužitelj tvrdi da čak i ako je test subjekta u tržišnom gospodarstvu (MEO) primjenjiv, Komisija ga nije pravilno primijenila. MEO test može se temeljiti samo na podacima u vezi s djelatnošću pojedinog korisnika. Nespojivo je s MEO testom koristiti prosječne brojke koje su dobivene izračunom od drugih općina i nadalje, ne uzeti u obzir znatna ulaganja postrojenja za pročišćavanje u obliku troškova infrastrukture za odvodnju otpadnih voda i troškova proširenja njihovih instalacija kako bi se veliki poduzetnici korisnici potpore mogli priključiti na komunalnu mrežu.

Tužba podnesena 17. kolovoza 2018. – PO protiv ESVD-a

(Predmet T-494/18)

(2018/C 381/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PO (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnik)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi i presudi o:
 - obračunskom listu od 17. listopada 2017. koji mu je istog dana elektroničkom poštom prosljedio Odjel za ljudske potencijale ESVD-a;
 - elektroničkoj pošti od 16. siječnja 2018. koju mu je prosljedio Odjel za ljudske potencijale ESVD-a i kojom se potvrđuje nepostojanje pravne osnove za prekoračenje granice iz Pravilnika o osoblju za njegova sina i njegovu kćer;
 - po potrebi, odluci o odbijanju žalbe koja je podnesena 17. siječnja 2018. i tužitelju dostavljena 17. svibnja 2018.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti s obzirom na to da se pobijanom odlukom, obavijesti od 15. travnja 2016. i obavijesti od 22. rujna 2016. na kojima se ta odluka temelji i Smjernicama krše Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije i njegov Prilog X.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti pojedinačne odluke koju se u ovom slučaju pobija zbog sljedećih prigovora:
 - povrede načelâ opreznosti, legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti te povrede načela dobre uprave, kao i njihovih stečenih prava;
 - povrede prava na obitelj i prava na obrazovanje;
 - povrede načelâ jednakog postupanja i nediskriminacije;
 - nepostojanja odvagivanja interesa i nepoštovanja načela proporcionalnosti donesene mjere.

Tužba podnesena 6. rujna 2018. – K.A. Schmears Holding protiv EUIPO-a – Tecnium (tec.nicum)

(Predmet T-527/18)

(2018/C 381/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: K.A. Schmears Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Njemačka) (zastupnik: A. Haudan, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Tecnium, SA (Manresa, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije tec.nicum – žig Europske unije br. 13 626 791

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. lipnja 2018. u predmetu R 2427/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome potvrđuje odbijanje registracije prijavljenog žiga u razredu 42;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- nepostojanje uporabe radi zadržavanja stečenih prava za žig koji je predmet prigovora;
- pogrešna definicija relevantne javnosti;

- nepostojanje sličnosti usluga;
- nepostojanje sličnosti suprotstavljenih žigova;
- nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Predmet T-715/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/36)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY)

(Predmet T-773/15) ⁽¹⁾

(2018/C 381/37)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – BBY Solutions protiv EUIPO-a – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Predmet T-72/16) ⁽¹⁾

(2018/C 381/38)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. srpnja 2018. – Sky protiv EUIPO-a – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Predmet T-288/17) ⁽¹⁾

(2018/C 381/39)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR